

יביע אומר הר גילה

ויקרא | גליון 394

יג' אדר ב תשפ"ד
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב- 0528445949

זמני היום אופק ירושלים

מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	כניסת שבת
19:13	18:28	17:36

העלון מוקדש לפרופאט והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שלימ"א | נעמית בת תקוה | שיראל בת אור | ר' שלמה בן שושנה דניאל בן גולד רעות בת תקוה לע"ו- ר' דוד בן שרה אהרון בן שירין אסתר בת ראושנה. זרע קודש- מתן בן עדינה ושרה בת כרמלה יוזב הגון- ורד פריחה בת בתיה שיר בת אסתר רות בת רבקה | והצלחת- מתפללי בית כנסת "יביע אומר" הר גילה אליה שלום בן ברכה אלינו

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף צוק"ל ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות פורים - א. "שבת זכור" בשבת שלפני הפורים, מוציאים ב' ספרי תורה, וקוראים בשני בפרשת כי תצא: "זכור את אשר עשה לך עמלק". (והטעם כדי להסמך מעשה המן למעשה עמלק). ולדעת רוב הפוסקים קריאת פרשת זכור היא מצות עשה מן התורה. ומכיון שהלכה רווחת שמצות צריכות כוונה, לכן יש לשליח צבור הקורא בתורה לעורר דעת הקהל, לפני קריאת המפטיר בספר תורה בפרשת זכור, ולהודיעם שיכוונו לצאת ידי חובת מצות זכירת עמלק ומחייבת שהיא מצות עשה מן התורה, ושגם הוא מצדו מכוין להוציא את השומעים ידי חובתן. ולכתחלה צריך להוציא לקריאה זו את ספר התורה היותר כשר.

ב. "זכר למחצית השקל" יש נוהגים לגבות לבילי פורים לפני מקרא המגילה מעות "זכר למחצית השקל", וכל מי שלא הספיק לתת המעות הללו לפני פורים יתנם אז לפני המגילה. ויזהרו שלא לקרות המעות הללו "מחצית השקל", רק "זכר למחצית השקל". וצריך לתת סכום השווה לערך 9 גרם כסף מזוקק לפי מחיר הכסף הגולמי באותה שנה. וינתנו לטובת הרמת קרן התורה. ומי שמצבו הכלכלי קשה די שיתן מטבע של חצי שקל לזכרון.

ג. כל מי שהוא למעלה מגיל עשרים שנה צריך לתת "זכר למחצית השקל" הסכום הנ"ל. ויש אומרים שאף מי שהוא למעלה מבר מצוה, מבן י"ג שנה ומעלה, צריך לתת לזכר למחצית השקל. וטוב להחמיר כדעה זו. וגם הנשים יתנו מעות "זכר למחצית השקל". וטוב לתת גם עבור ילדי הקטנים. ולכן כל איש שיש יכולת בידו יתן בעדו ובעד אשתו ובניו הסמוכים על שלחנו סך הנ"ל לכל אחד. ואם אין ידו משגת כל כך, יתן את הסכום הנ"ל בעדו, ובעד כל אחד מבני ביתו יתן מטבע של חצי שקל כפי כחו.

ד. "ליל פורים ויומנו" לבילי פורים באים לבית הכנסת בבגדי יום טוב. ואומרים מזמור "על אילת השחר" לפני תפלת ערבית. ובתפלת ערבית יאמרו "ועל הנסים", ואם שכח ולא אמרו, כל זמן שלא חתם ברוך אתה ה' הטוב שמך וכו', חוזר, אבל אם חתם בשם אינו חוזר, ובסוף אלקי נצור יאמר: מודים אנחנו לך על הנסים וכו' עד ונודה לשמך הגדול סלה, יהיו לרצון וכו', עושה שלום וכו'. ובסיום ועל הנסים יש לומר ועשית עמהם "נסים ונפלאות" וכו', בלשון רבים.

ה. בשחרית יאמרו בתפלה "ועל הנסים", ואחר חזרת הש"צ אומר חצי קדיש, ואין נופלים על פניהם בארבעה עשר ובחמשה עשר. ומוציאים ספר תורה וקוראים בו ג' עולים בפרשת ויבא עמלק, וכופלים הפסוק האחרון להשלים למנין עשרה פסוקים. ואח"כ אומר חצי קדיש. ואומרים אשרי, ו"בא לציון" עד ואתה קדוש, וקוראים המגילה בברכותיה, חוץ מברכת שהחיינו.

ו. כשאומר ליהודים היתה אורה ושמחה וששון "ויקרא", ימשמש בתפלין של יד ושל ראש וינשקם. וכשמגיע למה שאומרים "אגרת הפורים הזאת" ינענע המגילה. והנוהגים בכל יום להחליף תפלין של רש"י בתפלין של ר"ת לפני אשרי יושבי ביתך, גם בפורים ניהגו כן ויקראו המגילה בתפלין דר"ת.

ז. בירושלים קוראים המגילה בט"ו באדר. הואיל והיא עיר המוקפת חומה מימות יהושע בן נון. והמנהג פשוט לקרות בכל ירושלים.... המשך בדף אחרון

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את
הרב דניאל ביטון שליט"א
המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שיש	יום שבת
17:16 שיר השירים	07:30 שחרית ודרשה הרב
17:36 מנחה	14:30 תהילים לילדים בבית הכנסת
קבלת שבת ודרשת הרב	15:00 שעור תורה עם הרב בבית הכנסת
ערבית	16:30 מנחה וסעודה שלישית בבית הכנסת
20:30 שעור תורה	18:00 שעור תורה
עם הרב בבית הכנסת	18:20 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

שבת שלום ומבורך

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת, שחרית בשעה 06:00, מנחה - 20 דק' לפני שקיעה
שעור תורה ותפילת ערבית

ערבית נוספת בשעה 19:00 ולאחריה שעור תורה יומי:

יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
בשעה 21:00 ליקוטי מוהר"ן - עם הרב אהוד דהאן

יום ב' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר
בשעה 20:30 גמרא מסכת תענית.

יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - גמרא מסכת ברכות
יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע

שאר תורה, ימים בימי' je' פסח 21:00

עצות לנפש - האור שבמצבי השמחה מורה על השגחה

אין האור נבר אלא מתוך החשך

מעלה נוספת ישנה ביסורים דוקא מגוון זה של יסורי נפש כפרדות ופחדים, שכן אז רואה האדם בחוש את טוב ה' בהפגות שבין תקיפה לתקיפה של חרדה או דפאון. שכן מה שמבקש האדם במצב שכזה הוא רק טפת שמחה, טפת בטחון ואמץ לב, וכל טפת שמחה ובטחון בשביל אחד שכזה זה הוא כמיים קרים על נפש גיפה. בכל טפת שמחה שנוכחט ללב זה המפתח או המדכא מיד הלא נוהרים פניו, וחש הוא כיוצא מבית האסורים, כמה ערך נותן הוא לכל טפת אור שמאירה לו את החשכה, כמה מורה הוא לה' על כל הפיגה והפוגה שחש הוא בין מכה למכה. ומי כמוהו יודע להעריך את החיים הבריאים והמאשרים. לעמת יתר בני האדם שאין להם מודעות והכרה בערך החיים התקינים והבריאים.

שכן מחלה ממארת היא מחלת "ההרגל", ונמחיש זאת.

אדם קונה מכונית חדשה, דירה חדשה, כמה מאשר הוא, כמה כל ראשו ומחשבותיו בדירה או במכונית החדשה, נזהר הוא שלא יקרה אף שריטה קלה במכוניתו, וכן נזהר על כל פנה ורהיט שבביתו החדש שישמר בחדשנותו. תחושות ספוק ושמחה מלוות לאדם זה ביום ובליילה כל זמן ששמחת החדשנות בקרבו, אולם ככל שישמש הזמן ויתרגל זה לחפציו החדשים כך תלך ותחלש תחושת השמחה מהחדשנות, כבר לא יאה אכפת לו כל כך אם יפול שריטה באוטו או שישבר משהו בבית, וכן ביתר הערכים החשובים לאדם כמו אשה חדשה, בן שנולד, וכיוצא.

ובעצם אסור לנו לחדל מלהודות לה', אסור לנו לתת להרגל לטשטש את הטובות של הקדוש ברוך הוא עמנו. ולכן אחת הסבות שנוטל הקדוש ברוך הוא מהאדם את ממונו או את בריאותו כדי שיעריך את הטוב שהיה, יצפה לו ויודה לה', על העדר הטוב, והעל העתיד שתחדש אצלו.

רואים אנו במצבי מקרי השמחה והעצב, שאין שמחה שלמה ואין עצב שלם, דהיינו לעולם במצבי שמחה כחתנה או עשר עדין ישנם כמה ענינים הפוגמים את טעמה של השמחה ואין השמחה שלמה. וכמו כן כאשר האדם במצב של דין - צרת הגוף או הממו, אין העצב שלם מכל הצדדים, לעולם נשאר כמה פרטים אחרים המשמחים. הסבה שהקדוש ברוך הוא עושה כן להורות על השגחתו בבריאה, להורות שאין המזל או הטבע גורם עתה לשמחת זה האדם שכן אם היה לאדם מצב שכאשר הוא בטוב אזי הטוב הוא מכל הצדדים, וכאשר הוא ברע, הרע הוא מכל הצדדים, אזי היה מקום לחשב שפועל כאן מקרה או מזל, אמנם כאשר לעולם השמחה מהולה בעצב, והעצב מהול בנחמה, מורה הדבר שזה שיצר את האור יצר גם את החשך, וזה שיצר את החשך יצר גם את האור, והקדוש ברוך הוא הוא יוצר אור ובורא חשך, הכל בהשגחתו.

ויקשמתבונן האדם גזה, מתעודד למאד, בראותו שגם במצבים הקשים בו הוא נתון ביסורי ממו, גוף או נפש, תמ יד ישנם הברקות של אור שמאירים לו בחשכה, וכגון שלא יתמוטט ויתרסק לגמרי, או שהנה בזמנים מסוימים שהיה לו כל-כך פחד וחרדה מהם, עברו אותם זמנים יחסית בשלום ורגע, ובכלל חש הוא הפוגה בין תקיפה לתקיפה, חש מנוחה שלום ורגע, מבלי להבין כלל סבה טבעית לכך, ובזה מחזק את אמונתו בהתבוננו, הנה הקדוש ברוך הוא מדבר אלי ואומר לי: אל תירא, אני אתך, אני מחזיק בידך שלא תאבד, אני סועד את חלקך ומשגיח שחלקך יהא באפן שתשרד בו ולא תתמוטט, ובך מקבל האדם כח להתאמץ באמונה ובטחון בה' מתוך תקוה שיחלצהו הבורא מחלו.

ובפרט יתבונן זה האדם היאך הקדוש ברוך הוא שומר לו על כבודו שלא יתבזה, ונותן בו כח להסתיר את צרתו ומצבו, ולהראות לאחרים כמו שאין בו שום מחוש, מצליח לחיך, ללמד, להשתתף בשמחות וכיוצא, כמה כח קבל מקד לראות שהבורא חס עליו ושומר את כבודו, שומר על מעמדו בין החברים, בין בני משפחתו וכיוצא.

הנהגות לשבת - הרב חיים רבי

'וירא כל העם וינועו ויעמדו מרחוק'

למוד התורה מקדש את האדם כשלומד באימה ויראה. ויש לעשות כן בשבת קדש, אשר בו יש גם מצות יראה, ואז ירגיש התעלות והתקדשות גדולה מאד.

עיין ברכות (כב). שיש ללמוד תורה באימה ויראה כמו בזמן קבלת התורה בהר סיני. ובש"ס (שבת ל:) אמרו על רבה שהיה יושב "באימה" ועוסק בתורה. ומכאן שיש מעלה גדולה למי שנוהר בזמן הלימוד שלא להניח רגל על רגל. וזה מדרכי התורה ללמוד באימה ויראה.

ושמעתי שהיו מרגישים על רבינו מרן החזון איש זיע"א שהיה לומד תורה באימה ויראה. ואם נוסף את שיטת הרא"ם המובא בהנהגות לשבת ח"א (עמ' ג) שיש מצוה לפחד בשבת כל רגע, אז בודאין שלימוד התורה בשבת קודש יהיה בדרגה גבוהה של יראה ופחד, כנאה וכיאה לקדושת השבת. והנה כידוע, מצות הנחת תפילין חובה מהדין להניחם כל היום עד שקיעת החמה (כמבואר ברמב"ם ספ"ד מהלכות תפילין). ובזה הזמן שקשה לשמור על הקדושה בעונותינו הרבים, מספיק להניח בזמן קריאת שמע ותפלה (שו"ע סימן לז).

ורבינו הגאון הצדיק הגר"ש דבליצקי האריך בספרו שגם בזה הזמן חובה קדושה כן מן הדין. והמעין במסכת תפילין יבין עד כמה חובה להקפיד בזה,

עד שאביי היה מרגיש בזמן הנחת תפילין שמחה וקבלת עול מלכות שמים (ברכות ל:). והמעין ברמב"ם ושולחן ערוך שם, יראה עד כמה יש לשמור על קדושת התפילין. ועם כל זה מבואר בספר דרך עץ החיים לרמח"ל זיע"א (ח"ד פרק ו) שקדושת השבת מצד עצמה במעלה גדולה מאד הרבה יותר ממי שמניח תפילין. ומכאן יש לנו ללמוד עד כמה יש להיזהר ולפחד ולנצל את קדושת השבת לעבודת ה' בלבד.

ומעשה בחכם אחד, שהגיע אליו אברך חשוב ממרחקים בליל שבת קודש אחר הסעודה כדי לדבר על צרכי צבור ודברים שבקדושה, ולא הסכים. כי קדושת השבת מחייבת לנצל כל רגע לתורה ויראת שמים בלבד, באיכות גבוהה לכבוד ה' יתברך. ועיין בספר "הגדת רבי שלום" (עמ' לח) שצדיק אחד השתכר ביום פורים שחל בערב שבת קודש והיה מוטל כאבן דומם, ובא תלמידו וצעק: רבי, שבת! וכהרף עין התעורר כאילו לא קרה כלום, לבש בגדי שבת והלך לבית הכנסת. מלה אחת "שבת" דיה להקיצו ולהחזירו לעירנות מלאה.

ועל פי דברי חז"ל הקדושים (ב"ב י.) "יין קשה פחד מפיגו", ופחד מהשבת ברגע אחד ביטל כל השכרות, עי"ש. ובדרך רמז אמרו "עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות" (שבת קיח.), כלומר, אם ביום חול תצעק "שבת", תזכה לישועות ותנצל מצרות ולא תצטרך לבריות. כזה הוא הכח של הזכרת ואמירת המלה "שבת", להציל מסכנות. ויש לשים לב לכך באמירת שיר של יום שמוסיפים יום אחד "בשבת", יום שני "בשבת", וכן הלאה.

בשעה טובה ומוצלחת

השבוע ברוב עם התקיים שיעור תורה מיוחד לנשים היקרות בבית הכנסת וטקס הסרת הלוט

לעי"נ הגב' לאה בת רחל ז"ל

וכאן המקום להודות לכל המסייעים והתורמים בהקמת

עזרת הנשים שבבית הכנסת יביע אומר. ברכה והצלחה. אמן.

מוקדש להצלחת כל חיילי עם ישראל ומגיני הארץ לרפואת הפצועים והחזרת השבויים

'האמונה פועלת'

אך חלק מהיהודים טוענים כי מרדכי קיצוני והמשתה כשר ולכן מגיע למשתה במטרה למצא חן בעיני המלך .
 אחר תשע שנים מגיעה הגזרה של המלך להשתחוות להמן.
 כל היהודים משתדלים להמנע ממפגש עם המן. ואלו שנמצאים ברחוב כמוכן משתחווים. רק מרדכי לא כורע ולא משתחוה . כלם נזעקים נגדו טוענים שהוא ימטי עליהם אסון. ואכן המן גוזר על כל היהודים. כמוכן שכלם רצים למרדכי , אך הוא טוען כי הענש על כך שנהנו מסעודת אחשורוש. ואכן בשמים נגזר הענש בגלל זה. רק כאשר הכל התהפך והיהודים קבלו את דברי מרדכי וחזרו בתשובה, רק אז הגזרה התבטלה.
 וזהו הגישה להאמין לחלוטין באמונת חכמים גם כאשר הדברים לא מובנים. האמונה היא הפועלת .
 מספר על יהודי שהגיע לרבו לבקש ברכה לרפואה שלמה. רבו נמנע מלברך אותו. החולה בקש שוב ושוב עד שרבו אמר לו כי יאמר את ספר תהלים. היהודי יצא שמח ומאשר. כשנשאל מדוע הוא שמח, אמר כי קבל הבטחה שיתרפא.
 ואכן הוא התרפא . כאשר דברו עם הרב על הגס הגדול. ענה כי הוא לא עשה גס אלא האמונה של תלמידו היא זו שרפאה את התלמיד.
 אדר וניסן הם חדשים המיעדים לחיזוק האמונה. גם בקב"ה וגם בחכמים שליחיו. שבת שלום ומברך לייעוץ ניתן להתקשר 0523898468

בפרשתנו מובא הדין של בית דין הגדול שהוא הוראה מטעית בדבר שחיבים על שגגתו חטאת.
 אדם שעשה על סמך הוראת בית דין ואחר כך חזרו בהם בית הדין מההוראה המטעית, אינו חיב להביא קרבן חטאת משום שסמך על בית הדין. בש"ס קימת מסכת שלמה המדברת על ענינים אלו. מסכת הוריות .
 במסכת זו נאמר כי אדם שהוא תלמיד חכם ואינו הולך תמיד לפי הוראת בית הדין אלא לפי דעתו והבנתו, אך בדבר זה שהיתה הוראת בית הדין מטעית הסכימה דעתו לדעת בית הדין והוא עשה את הדבר המטעה, הרי הוא חיב חטאת.
 מדוע? משום שהוא בעצם אינו סומך על בית הדין, אלא על דעתו. ורק במקרה זה דעתו ודעת בית הדין דומות. מכאן רואים מהי ההבנה ב"לקמך".
 וכאשר אנו סומכים על הקב"ה זה צריך להיות באופן שתמיד אנחנו סומכים עליו. בין אם אנו מבינים ובין אם לאו.
 וכך גם צריכה להיות אמונת חכמים, בין אם אנו מבינים בין אם לא.
 אנו נוטים לחשב כי אם נעשה כך או כך זה יסדר אותנו בחיים וכל כיוצא בזה. אך ההסתכלות האמתית היא האם יש בעשיית הדבר משום חובת ההשתדלות. מי שמתבונן המגלה רואה את הענין שהבנה שלנו אינה הבנה נכונה.
 כאשר אחשורוש עושה משתה, מרדכי קורא לכל היהודים להמנע מלהגיע למשתה.

חושן משפט- הרב יצחק פריי

'משולחן בית הדין'

לעמדתו נהג העובד בקבלנות מקבל לפי משלוח. אין הבדל מבחינתו כמה זמן ארך המשלוח.
 במקרה של נדב, מדבר על מחיר למשלוח. ועל אף שנדב השתמש בזמן בשביל להעריך כמה לקחת על המשלוח , אינו עובד לפי שעות.
 המדד לכך הוא במדה והמשלוח היה אורך יותר זמן, האם נדב היה יכול לתבוע מהלקוח תשלום נוסף.
 כמוכן שבמקרה זה התשובה שלילית ולכן הוא עובד בקבלנות ואינו צריך להשיב ללקוח כלום.

שאלה : נדב הוא נהג הובלות עצמאי כאשר נשאל ע"י לקוח על משלוח לכתבת מסוימת בעיר כפר סבא, אמר ללקוח כי זו נסיעה של כשעה ולכן הוא גובה 100ש"ח לקוח הסכים.
 נדב עשה את הנסיעה ובסופו של דבר מפאת סבות שונות היא לקחה לו כחצי שעה. וכעת הוא שואל האם הוא מחיב להשיב ללקוח חמשים ש"ח.
תשובה : יש לחלק בין נהג העובד לפי שעות לנהג העובד בקבלנות , לפי משלוח.
 נהג העובד לפי שעות מקבל רק לפי זמן העבודה.

חיזוק לנשמה

'אין דאגה כלל'

"תבין כבודו, אני לא מסוגל, דאגת הפרנסה מכבידה עליי, אני פוחד לקחת אחריות כה כבדה" טען החתן.
 "אם כך הם הדברים אין בעיה, כעת אחתן אתכם, תעשו סעודת מצוה ומחר בואו למשרדי ואגרש אתכם במקום..."
 כל המתח שהחתן היה שרוי בו התמוגג, הוא הסכים לעצתו המרגיעה של הרב והזוג התחתן...
 למחרת לא הגיעו בני הזוג למשרדו של הרב וגם לא ביום שלמחרת... עד היום השניים חיים באושר ומגדלים בביתם שמונה ילדים.
 "עד היום אני חייב את האושר שלי לרב רפאל כדיר, שידע בחוכמתו לסלק ממני את הפחד ולזכות באישה וילדים מקסימים" אמר לימים החתן ('אורח צדיקים')
 כל הלחצים והמצוקות שלנו, הדאגות והחששות מונעים מחשבות עתידיות כושלות. אנו הופכים לנביאים ומנבאים לנו שחורות, "מה יהיה? איך נסתדר? מי יעזור לנו?"
 כדי ליצור לנו חיים שלווים אנו צריכים להתפטר מתפקיד הנבואה ולסמוך על מי שממונה על העתיד שלנו - בורא עולם.
 כמה פעמים ניבאת שחורות ובעצם נבואת הזעם שלך הפכה לנחמה והצלחה?
 אתמול דאגת מה יהיה היום, והיום אתה דואג מה יהיה מחר, נמצא שכל חיך הם דאגה אחת שלמה...
 נקה את מחשבותיך מנבואות הזעם, תחיה את חיך כל יום ביומו, מה שיהיה מחר תשאיר לבורא עולם, הוא יודע בדיוק לאן להוביל אותך...
 אדם נטול דאגה הוא אדם חי ונראה חי, למה לך לחיות כשבתוכך אתה "חצי מת..."
 הדאגה היחידה שלך צריכה להיות שלא תדאג כלל...

הרב רפאל כדיר החל לערוך חופה וקידושין כבר מתחילת כהונתו כרב העיר נתיבות. באחת הפעמים הוזמן הרב לערוך חופה באולם השמחות המרכזי בעיר. מאות מוזמנים, עשרות שולחנות ערוכים, תזמורת וקישוטים מלאו את האולם. כולם הגיעו חוץ מאדם אחד... החתן...
 מחוגי השעון הורו על השעה תשע והבחור בושש לבוא. חלק מהקהל איבד את סבלנותו והחל לצאת מהאולם.
 פנה הרב אל אביו של החתן ושאלו: "מדוע לא הגיע החתן?" "אנחנו לא יודעים מה קרה, הוא היה צריך להגיע מזמן" השיב אביו.
 בהוראת הרב יצאו שניים מחבריו לחפשו ומצאוהו במרכז המסחרי של נתיבות. "מה אתה עושה כאן?" שאלהו בפליאה, "כולם מחכים לך!"
 "אני לא רוצה להתחתן?" השיב החתן.
 "בוא איתנו לרב, הוא רוצה לדבר איתך".
 לאחר שכנועים רבים הלך החתן עם חבריו ונפגש בחדר צדדי עם הרב כדיר.
 "מה קרה? האיך חש בטוב?" שאלו הרב.
 "אני מרגיש מצוין, אני פשוט לא רוצה להתחתן" השיב החתן.
 "מה הבעיה? ספר לי" שאל הרב. "הדבר קשה לי מאוד, אין לי כסף, אין לי אמצעים, כיצד אבנה בית?"
 השיב לו הרב: "אני מבין ללבך, אתה צודק, אבל השקעת כל-כך הרבה כסף באולם, בסעודה, בביגוד, באו לכבודך מאות אנשים, אתה רוצה לצער את הכלה, את משפחתך, את כולם?"

רונן קרתא

פתרון לחידה משבוע שעבר:

חידה

- "אלה פקודי המשכן, משכן העדות". ציין שלושה פירושים למשמעות "משכן העדות". **תשובה**- רש"י= עדות לישראל על מחילת עוון העגל. רמב"ן= בגלל לוחות העדות. המלבי"ם=המשכן משמש כעד שלא היה דופי בשימוש בכספי התרומות.
- חמישה דברים היו במקדש הראשון ולא היו בשני. מה הם? (עיין יומא כ"א :) **תשובה**- ארון כפורת וכרובים, אש התמיד, שכינה, רוח הקודש ואורים ותומים
- "ויברך אותם משה"= באיזו ברכה בירכם? (רש"י) **תשובה**-"הי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיכם ויהי נועם עליכם"
- מה הקשר בין משה רבנו, רבי עקיבא ורבן יוחנן בן זכאי? **תשובה**- שלושתם חיו 120 שנה.
- באיזה תאריך הוקם המשכן? **תשובה**- א ניסן (מ, יז)

- ציין שני טעמים לכך שבמילה "ויקרא" האות א זעירה.
- "אדם כי יקריב..." מה למדים מהמילה "אדם"? (רש"י)
- "ונפש כי תקריב מנחה לד'". מפני מה נשתנתה מנחה שנאמר בה נפש? מנחות ק"ד
- "ואם זבח שלמים קרבנו". מה משמעות השם שלמים? (מדרש תורת כהנים)
- בעולת העוף נאמר: "הוסיף את מוראתו בנוצתה". א.מהי מוראה? ב.מדוע זורקים אותה?

חייב אדם לקבוע זמן ללימוד תורה כל יום שיעור תורה ביביע אומר

